§ 2.

V druhém odstavci § 70. zákonného článku XIX. z roku 1907, položiti jest místo slov „60% ročního pracovního výdělku", slova „dvě třetiny ročního pracovního výdělku".

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení, se zpětnou platností od 1. ledna 1920; ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se súčastněnými ministry.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.
Dr. Engliš v. r.
Habrman v. r.
Staněk v. r.
Dr. Meissner v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Johanis v. r.
Dr. Markovič v. r.
Dr. Winter v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, čís. 529., kterým se rozpouští představenstvo Všeobecného pensijního ústavu v Praze a správa ústavu svěřuje přechodně vládnímu komisaři a správní komisi.

(Vyhlášeno v částce CIX. Sb. z. a n. 23. září 1920.)

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Představenstvo Všeobecného pensijního ústavu v Praze se rozpouští. Mandát členů rozpuštěného představenstva končí jmenováním vládního komisaře a správní komise podle § 2 tohoto nařízení.

§ 2.

Až do provedení voleb nového představenstva ústavu valnou hromadou podle § 46 zákona o pensijním pojištění (zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z r. 1907, ve znění upraveném cís. mař. ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.) vede správu Všeobecného pensijního ústavu vládní komisař spolu se správní komisí.

Správní komise se skládá ze 14 členů, z nichž polovice náleží skupině zaměstnavatelův a polovice skupině pojištěnců. (Po rozšíření působnosti zákona o pensijním pojištění zřízenců na Slovensku rozmnoží se správní komise o dva členy.)

Vládního komisaře a členy správní komise jmenuje ministr sociální péče; členové správní komise musí býti členy ústavu. Pro jmenování vládního komisaře platí obdobně ustanovení § 45, pro jmenování členů správní komise ustanovení § 46 zákona o pensijním pojištění.

§ 3.

Na vládního komisaře přecházejí práva a povinnosti, jež jsou zákonem o pensijním pojištění a stanovami Všeobecného pensijního ústavu vyhrazena presidentovi ústavu, na správní komisi pak práva a povinnosti vyhrazené jmenovaným zákonem a stanovami valné hromadě a představenstvu ústavu.

§ 4.

Správní komise zvolí ze sebe dva náměstky vládního komisaře, kteří musí bydleti v Praze. Jeden z nich musí náležeti skupině zaměstnavatelů, druhý skupině pojištěnců. Volba koná se členy správní komise odděleně dle skupin.

Vládní komisař a oba jeho náměstkové obstarávají na místě dosavadního správního výboru běžnou správu ústavu.

§ 5.

Správní komise je schopna usnášeti se, jsou-li vedle vládního komisaře nebo jeho náměstka (§ 4) přítomni z každé z obou skupin alespoň tři členové. Pro jednání a usnášení správní komise platí obdobně ustanovení zákona o pensijním pojištění a stanov ústavu o jednání a usnášení představenstva.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Ministru sociální péče se ukládá, aby nařízení toto provedl.

Tusar v. r.

Habrman v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.
Johanis v. r.
Dr. **Beneš** v. r.
Sonntág v. r.

Staněk v. r.
Dr. **Engliš** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.
Dr. **Winter** v. r.
Dr. **Markovič** v. r.
Dr. **Vrbenský** v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, čís. 522., kterým se ve smyslu zásad zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2. a 3. Sb. z. a n. z r. 1920, upravují odpočinkové a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, jakož i jejich pozůstalých.

(Vyhlášeno v částce CIX. Sb. z. a n. 23. září 1920.)

Článek I.

§§ 45, 46, 47 (v důsledku § 4 nařízení vlády ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.), dále § 63 a § 14, odst. 1., bod 5., nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., se zrušují, a § 48, odst. 2., jakož i §§ 40, 55, 57, 58. 59, 60, 64, odst. 1., 66 a 70 A II. zmíněného nařízení se nahrazují, po případě doplňují těmito ustanoveními:

§ 1

(k § 48, odst. 2.).

Normální výslužné kancelářského oficianta neb oficiantky nesmí býti vyměřeno částkou nižší než 1600 K.

§ 2

(k § 55).

Pro výměru pense vdov (družek) po kancelářských oficiantech platí ustanovení § 5, čl. I., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n.